

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobce: **M. V.**
bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Janem Ondřejem Wilsdorfem
sídlem Belgická 642/15, 120 00 Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2024, č. j. 063536/2024/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2024, č. j. 063536/2024/KUSK, se ruší ve výroku II. a ve výroku I. v části, v níž žalovaný změnil výrok I. A) a výrok I. B) rozhodnutí Komise k projednávání přestupků městyse Rataje nad Sázavou ze dne 19. 2. 2024, sp. zn. P 56/2023, a v tomto rozsahu se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Jana Ondřeje Wilsdorfa na náhradu nákladů řízení částku ve výši 16 080,50 Kč.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití, neboť měl jinou osobu fyzicky napadnout opakovanými údery hranou plastové tenisové rakety. V žalobě podané podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vznáší námitky směřující zejména proti skutkovým zjištěním správních orgánů a jejich hodnocení provedených důkazů. Soud v tomto rozsudku dává žalobci za pravdu, že správní orgány nezjistily skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a dostatečně se nezabývaly posouzením věrohodnosti svědků.

Průběh správního řízení

2. Policie České republiky (dále jen „policie“) oznámila dne 27. 6. 2023 městysu Rataje nad Sázavou podezření o spáchání přestupků žalobcem, R. B., J. Ž., M. V. a V. T., a to konkrétně přestupků proti občanskému soužití a proti majetku. K okolnostem spáchání přestupku policie uvedla, že dne 24. 6. 2023 v 16:46 žalobce oznámil na čísle 158, že se po konání závodu veteránů v obci Rataje nad Sázavou v ul. Nádražní nacházejí olejové skvrny. Žalobce po slovní rozepři s velitelem vyslané jednotky dobrovolných hasičů M. V. a po zjištění, že další člen této jednotky R. B. událost natáčí mobilním telefonem, na posledně jmenovaného fyzicky zaútočil plastovou tenisovou pálkou, kterou jej udeřil do oblasti zad a svalil na zem, kde jej znovu udeřil do oblasti zadní části hlavy. Následně měl být žalobce při odchodu zpět domů povalen na zem M. V., čímž mu měly být způsobeny odřeniny pravého kolene a pravého lokte. Při potyčce měly být poškozeny hodinky R. B.
3. K oznámení policie přiložila úřední záznam obsahující vyjádření výše jmenovaných osob, která policie obstarala bezprostředně po daném incidentu. Současně policie předložila i fotografie poranění žalobce, R. B., poškození hodinek a videozáznam, který pořídil R. B. Do správního spisu byly dále doloženy lékařské zprávy o ošetření R. B. ze dnů 25. a 26. 6. 2023 a zprávy o zásahu jednotky požární ochrany.
4. Komise k projednávání přestupků městyse Rataje nad Sázavou (dále jen „přestupková komise“) zahájila dne 14. 8. 2023 přestupkové řízení s žalobcem jako obviněným z přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“), který měl žalobce spáchat v jednočinném souběhu s přestupkem proti majetku dle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 4) téhož zákona. Současně přestupková komise žalobce předvolala k ústnímu jednání na den 24. 8. 2023 v 9:00 hod.
5. Žalobce se datovou zprávou odeslanou přestupkové komisi dne 23. 8. 2023 v 23:13 hod z ústního jednání ze zdravotních důvodů omluvil a požádal o jeho konání v náhradním termínu. Uvedl, že na požádání doloží, že je v pracovní neschopnosti. Při jednání by žalobce rád mj. využil svědectví syna a poškozeného.
6. Při jednání konaném v původním termínu dne 24. 8. 2023 přestupková komise vyslechla poškozeného (městys Rataje nad Sázavou, který R. B. proplatil poškozené hodinky) a zasahující hasiče při události nahlášené žalobcem dne 24. 6. 2023. Svědek R. B. vypověděl, že po příjezdu na místo zásahu je žalobce začal urážet. Na ulici hrál se synem tenis. Svědek začal na mobilní telefon natáčet, jak žalobce uráží velitele jednotky. Najednou se proti němu žalobce rozběhl a dal mu minimálně dvě rány tenisovou pálkou do zad a hlavy. Je možné, že jich bylo více, ale vše se seběhlo rychle a svědek je nepočítal. Když se trochu vzpamatoval, tak od sebe žalobce odstrčil rukama někde v oblasti těla. Žalobce upadl na zem. Potom utekl za vrátka domu a svědkovi nadával, že je skinhead a že ho zabije. Podle svědka byla první rána do zad a jak šel čelem k zemi, tak jej žalobce znovu udeřil do temene hlavy. Sám proti

žalobci žádné násilí nepoužil. Obdobně před přestupkovou komisí vypovíдали i svědci J. Ž., M. V. a V. T.

7. Následujícího dne žalobce přestupkové komisi doložil propouštěcí zprávu z nemocnice, kde byl ve dnech 20. 8. – 21. 8. 2023 hospitalizován kvůli alergické reakci po bodnutí vosou, a rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vystavené dne 21. 8. 2023. Dále přiložil i protokol sepsaný Městským úřadem Kutná Hora – orgánem sociálně-právní ochrany dětí (dále jen „OSPOD“) – ze dne 16. 8. 2023, který byl vyhotoven při šetření podnětu přestupkové komise. V protokolu je zachycen rozhovor s nezletilým synem žalobce, jenž byl u vytýkaného přestupkového jednání přítomen. Žalobcův syn uvedl, že v červnu k nim přijeli hasiči, které žalobce zavolal, neboť na ulici před jejich domem byly olejové skvrny. S žalobcem v tu chvíli hráli líný tenis. Žalobce rozzlobilo, že jej jeden z hasičů natáčel, a ohnal se mu po ruce pálkou. Potom hasiči žalobce shodili na zem a dali mu pěstí. Žalobcův syn si nemyslí, že by to byla žalobcova vina. Nikdy ho neviděl, že by se pral či vyvolával rvačky a neshody.
8. Dne 26. 9. 2023 se ve věci konalo další ústní jednání, kterého se účastnil jak žalobce, tak dříve vyslechnutí svědci a poškozený. Přestupková komise umožnila, aby se žalobce na svědky a poškozeného obracel s dotazy. Žalobce v první řadě uvedl, že se jedná o dlouhodobou šikanu, pomluvy a jiné lži týkající se jeho osoby. Zároveň zpochybnil objektivnost a nestrannost přestupkové komise (již dříve v řízení neúspěšně vznášel námitku podjatosti oprávněné úřední osoby – pozn. soudu). R. B. video natáčel jen proto, aby jej mohl uveřejnit a žalobce šikanovat, jako se už stalo v minulosti. K celé události vypověděl, že nejprve bezvýsledně volal organizátorovi probíhající akce a starostovi, poté policii a asi i na hasiče. Po příjezdu na něj dobrovolní hasiči, resp. jejich vedoucí naběhl a obtěžoval jej. Olejové skvrny byly mnohem větší, než uváděli svědci. V průběhu šikany od velitele zásahu si žalobce povšiml, že jej R. B. natáčí. Žalobce k němu přiskočil a máchl směrem k němu. Svědek rukou raketu odrazil a zlomil. Pak žalobce odcházel na svůj pozemek, když vtom na něj zezadu nejspíše R. B. skočil. Žalobce se na zemi otáčel, přičemž jej někdo zezadu chytil. V tu chvíli dostal ránu do břicha. Následně žalobci ten, co jej zezadu držel, pomohl vstát a řekl mu, že se má odstěhovat. Žalobce R. B. řekl, že je srab, když jej zezadu napadl. Žalobce poté zavolal policii. Zaujalo ho, že popis v úředních záznamech se značně rozchází s tím, co policistům sdělil. Opakovaně po něm chtěli dechovou zkoušku, kterou ale odmítl, neboť daný policista žalobce dlouhodobě zesměšňuje. Žalobce zajímalo, proč je on obviněný, když ostatní napadli jeho.
9. Přestupková komise rozhodnutím ze dne 9. 10. 2023, sp. zn. P 56/2023, uznala žalobce vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích spáchaného v jednočinném souběhu s přestupkem proti majetku dle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 4) téhož zákona. Za přestupky žalobci uložila pokutu ve výši 10 000 Kč a povinnost nahradit poškozenému škodu ve výši 7 000 Kč. Toto rozhodnutí ale zrušil žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 12. 2023, č. j. 152808/2023/KUSK, a věc vrátil přestupkové komisi k novému projednání. Žalovaný jí vytkl, že neshromáždila podklady, na základě nichž by šlo usuzovat na zranění R. B., které by jej fakticky omezovalo v běžném životě. Neshledal ani předpoklady nutné pro spáchání přestupku proti majetku. Dále uzavřel, že poškozeným nemohl být městys Rataje nad Sázavou, pokud hodinky v době útoku vlastnil R. B. Závěrem přestupkové komisi vyčetl nesprávné posouzení uloženého správního trestu a to, že objektivně nehodnotila veškeré podklady pro vydání rozhodnutí (např. výpověď žalobcova syna u OSPOD).

10. V navazujícím řízení přestupková komise žalobce vyrozuměla, že změnila právní kvalifikaci a žalobcovo jednání bude posuzovat jako přestupek proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c) bodu 4 zákona o některých přestupcích.
11. Rozhodnutím ze dne 19. 2. 2024, na č. l. 179 spisu sp. zn. P 56/2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), uznala přestupková komise žalobce vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bodu 4 zákona o některých přestupcích [výrok I. A)]. Současně žalobci uložila pokutu ve výši 5 000 Kč [výrok I. B)] a povinnost nahradit náklady správního řízení [výrok I. C)], poškozeného s nárokem na náhradu škody odkázala na soud či jiný orgán veřejné moci [výrok I. D)] a řízení ve věci přestupku proti majetku zastavila, protože se skutek, o němž se vedlo řízení, nestal (výrok II.).
12. V odůvodnění se přestupková komise nejprve vyjádřila k omluvě žalobce z prvního ústního jednání. Vysvětlila, že ji nepovažovala za včasnou, neboť z následně doložené lékařské zprávy vyplynulo, že žalobcův zdravotní stav nebránil včasné omluvě. Na základě videozáznamu, pořízených fotografií, lékařských zpráv a svědeckých výpovědí pak měla přestupková komise za to, že žalobce zaútočil na R. B. opakovanými údery tenisovou raketou do zad a hlavy, a tedy hrubým jednáním narušil občanské soužití. Z videozáznamu vyplývá, že se žalobce vůči veliteli jednotky choval neukázněně a drze. Svědek V. žalobce nijak neobtěžoval, naopak od žalobce zjišťoval okolnosti k zásahu. Zdokumentované poranění R. B. dokazuje, že žalobce musel svědka udeřit opakovaně. Tvzení žalobce nemůže proti shromážděným důkazům obstát. K poškození hodinek logicky došlo při nekontrolovatelném pádu svědka v přímé souvislosti s útokem žalobce. Tvzení žalobce o jeho napadení zasahujícími hasiči nemá oporu ve spise. Poranění žalobce mohla vzniknout při jeho pádu poté, co jej svědek B. od sebe odstrčil. Údery do oblasti břicha nebyly prokázány. Z úředních záznamů je patrné, že žalobce byl pod vlivem alkoholu. Jednání R. B. proto přestupková komise hodnotí jako obrannou reakci na předchozí útok žalobce. Výpovědi žalobce i jeho syna před pracovníky OSPOD jsou nevěrohodné a přesvědčivě nezpochybňují výpovědi svědků B., V., Ž. a T., a ostatní důkazy.
13. V odvolání žalobce mimo jiné uvedl, že žádný přestupek nespáchal. Jednalo se jen o obranu proti dlouhodobé šikaně. To dokazuje, že ve spisu nejsou fotografie či záznamy o provedeném zásahu. Naopak hasiči napadli žalobce, přičemž se jednalo o nepřiměřenou sebeobranu. Fotografie byly zinscenovány a nebyly pořízeny na místě činu. Není na nich zachycena celá osoba.
14. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) prvostupňové rozhodnutí částečně změnil (výrok I.) a ve zbytku potvrdil (výrok II.). Provedenou změnu žalovaný mimo jiné zkrátil popis skutku, jehož podstatou ale zůstalo, že žalobce ve výše uvedeném čase a místě fyzicky napadl R. B. opakovanými údery hranou plastové tenisové pátky do oblasti zad v blízkosti páteře a do temene hlavy. Žalovaný dále snížil pokutu na 3 500 Kč a prvostupňové rozhodnutí změnil i tak, že se řízení o přestupku proti majetku zastavuje, neboť skutek, o němž se řízení vede, není přestupkem.
15. V odůvodnění žalovaný uvedl, že se ztotožňuje s přestupkovou komisí v závěru o vině žalobce za spáchání přestupku, který spáchal v úmyslu přímém. Přestože žalobce dne 24. 6. 2023 nahlásil olejové skvrny na pozemní komunikaci, následně razantním způsobem bránil zásahu jednotky sboru dobrovolných hasičů. Pálkou na líný tenis se „ohnal“ proti R. B. a nejméně jednou jej pálkou udeřil. Tato skutečnost vyplývá jak z výpovědí svědků, tak samotného žalobce. Přitom se nejednalo o nutnou obranu, neboť R. B. neútočil na žádný

zájem chráněný zákonem. Výši pokuty žalovaný neshledal za přiměřenou, zejména s ohledem na dosavadní bezúhonnost žalobce. Okolnostmi, které žalobce v odvolání namítal, ale které s věcí nesouvisejí, se žalovaný nezabýval.

Obsah podání účastníků

16. Žalobce v žalobě namítá, že se žalovaný nijak nezabýval uplatněnou odvolací argumentací, obecně ji odmítl a fakticky aproboval závěry přestupkové komise. Žalobce opakuje, že jej Úřad městysu Rataje nad Sázavou dlouhodobě šikanuje a poškozuje lživými, resp. nezákonnými rozhodnutími. To dokládá i fakt, že o poškozených náramkových hodinkách přestupková komise rozhodla již dne 14. 8. 2023, tedy před dokazováním ve věci. Žalovaný se s touto skutečností nevypořádal.
17. Dále žalobce zpochybňuje svědecké výpovědi vyslechnutých svědků jako nevěrohodné. Jsou totiž proti žalobci dlouhodobě zaujatí, chovají se k němu nepřátelsky a šikanózně. Nadto je třeba jejich výpovědi považovat za zkreslené a otevřeně lživé. Především žalobce poukazuje na to, že k zásahu jednotky hasičů vůbec nedošlo, ačkoli měl být důvodem jejich příjezdu. Nebyl k němu vyhotoven záznam ani pořízena fotodokumentace. Je proto zřejmé, že jediným účelem výjezdu bylo šikanózní jednání svědků vůči žalobci. Proti nezákonnému jednání R. B., který pořizoval videozáznam mobilním telefonem, se žalobce bránil tím, že se poškozenému R. B. pokusil mobilní telefon vyrazit z ruky za pomoci tenisové rakety, kterou R. B. rukou odrazil a zlomil. Poté se výpovědi rozcházejí. Žalobce s jeho synem uváděl, že po zlomení rakety žalobce odcházel zpět směrem na svůj pozemek, když na něj zezadu někdo skočil a dal mu ránu do břicha. Opakované údery do zad a hlavy žalobce označil za nesmysl, neboť i z nahrávky je patrná a slyšitelná jedna rána v důsledku prasknutí rakety.
18. Správní orgány oproti tomu vzaly za prokázanou verzi R. B., aniž se vypořádaly se skutečnostmi, které ji činí méně pravděpodobnou či nemožnou. Předně z fotografií ve správním spisu nelze ztotožnit poškozeného R. B. Není z nich seznatelné, že je to právě on, kterému mělo být zranění způsobeno. Není ani zřejmé, kdy a kde byly fotografie pořízeny. Žalobce poukazuje i na to, že to byl právě on, kdo přivolal policii, nikoli hasiči, kteří z místa incidentu odjeli, aniž by plnili pracovní povinnosti. Jejich svědecké výpovědi tak nejsou v souladu s dalšími opatřenými důkazy. Správní orgány nehodnotily důkazy ve vzájemné souvislosti a ty ve prospěch žalobce pominuly.
19. Žalobce rovněž namítá procesní pochybení přestupkové komise, která neuznala včasnost žalobcovy omluvy z prvního ústního jednání. Tím žalobce přišel o možnost bezprostředně reagovat na výsledky svědků. V žalobě dále žalobce poměrně obsáhle popisuje okolnosti jeho pobytu v městysu Rataje nad Sázavou a vztahy s místními, které dle jeho názoru vedly k pořizování videozáznamu R. B. jen za účelem další šikany. Žalobce rovněž formuloval připomínky, k jednotlivým součástem správního spisu.
20. Žalovaný navrhuje žalobu zamítnout. Nejprve rozvádí, že se nevyjadřuje k té části žaloby, jež obsahuje jen vyličení subjektivního pohledu žalobce na věc. Žalovaný vnímá roztrpčení žalobce z toho, že nebyl obcí přijat, oproti tomu však stojí vědomé jednání žalobce (stížnosti, obviňování, poskytování nevyžádaných rad apod.). Správní orgány ale postupovaly v souladu se zákonem a na žalobcova podání reagovaly. Omluva z ústního jednání byla přestupkovou komisí přijata jednu hodinu před zahájením ústního jednání, na které bylo sezváno několik fyzických osob, které se musely uvolnit z pracovního poměru. Proto se ve věci konalo další ústní jednání dne 26. 9. 2023, na němž měl žalobce možnost klást svědkům

i poškozenému otázky. Žalovaný nadto řádně vypořádal odvolací námitky. Nemá povinnost se zabývat každou větou z odvolání. Důkazy zhodnotila již přestupková komise, proto mohl žalovaný její závěry pouze shrnout a potvrdit. Správní orgány vycházely i z žalobcova vyličení průběhu události. Fakt, že na místo dorazila hasičská jednotka, je prokázán jak svědeckými výpověďmi, tak listinnými důkazy.

21. V replice žalobce nesouhlasí s tím, že by většina žalobních tvrzení s projednávanou věcí nesouvisela. Uvedené skutečnosti k celému incidentu vedly a eskalovaly jej. Pokud by nedocházelo k šikaně žalobce, pak by zde nebyl žádný důvod pro jakýkoli konflikt. To, že žalovaný hodnotí žalobce na základě jeho soukromých aktivit či obrany jeho práv zákonnými prostředky, svědčí o antipatii žalovaného a zřejmě podjatosti při vydání napadeného rozhodnutí. Tvrzení o šikaně a útlaku ze strany správních orgánů žalobce rozvíjí i v následném vyjádření ze dne 1. 10. 2024.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

22. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
23. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť shledal důvody ke zrušení části napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. K tomuto postupu soud přistoupil i přesto, že žalobce se projednání věci na ústním jednání domáhal. Soud však tímto rozsudkem žalobci plně vyhovuje a žalovaný s projednáním věci bez ústního jednání implicitně souhlasil. Zároveň by podle soudu ústní jednání nemohlo ve vztahu k ostatním námitkám přinést nic nového. Odůvodnění v bodech 49 – 65 níže je založeno primárně na právním posouzení žalobcem vznesených otázek, o nichž mohlo být rozhodnuto na základě skutečností plynoucích ze správního spisu. Účastníci měli možnost se k nim písemně vyjádřit a navržené důkazy soud nepovažoval za potřebné provádět. Nadto výsledné posouzení těchto otázek nemohlo na výroku soudu vzhledem ke zrušovacím důvodům ničeho změnit. Soud proto nepovažoval za nutné ústní jednání nařizovat [srov. k tomuto postupu rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 16. 9. 2024, č. j. 1 As 210/2023-57, body 27 – 29].
24. Pro úplnost soud uvádí, že žalobce v průběhu řízení k výzvě soudu upřesnil, že se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí toliko v části, již žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí v rozsahu výroku o vině za přestupek proti občanskému soužití, výroku o uložení správního trestu a výroku II napadeného rozhodnutí. V části, kterou žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí v rozsahu zastavení řízení o přestupku proti majetku a nepřiznání náhrady škody poškozenému, napadené rozhodnutí zrušit nepožaduje. Nadto se domáhal zrušení výroku I. prvostupňového rozhodnutí.
25. Dokazování soud neprováděl, neboť si vystačil s obsahem správního spisu, z něhož vychází (rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Neprovedení navržených důkazů soud odůvodňuje v závěru odůvodnění tohoto rozsudku.

Posouzení věci soudem

26. Správní orgány uznaly žalobce vinným z přestupku, jelikož narušil občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil jiného hrubého jednání [§ 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích]. Konkrétně dle správních orgánů žalobce dne 24. 6. 2023 v době od 17:07 do

17:25 na veřejné komunikaci před domem č. p. X v ulici Nádražní v obci Rataje nad Sázavou fyzicky napadl R. B., člena místního sboru dobrovolných hasičů, a to opakovanými údery hranou plastové tenisové rakety do oblasti zad v blízkosti páteře a do temene hlavy.

27. Soud úvodem konstatuje, že správní orgány mají v přestupkovém řízení povinnost zjišťovat skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí o přestupku [§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)]. Nadto jsou povinny zjistit všechny rozhodné okolnosti jak ve prospěch, tak v neprospěch obviněného (§ 50 odst. 3 správního řádu). Aby těmto svým povinnostem dostály, musejí obstarat dostatečnou paletu důkazů, které bez důvodných pochybností prokazují vinu obviněného. Shromážděné podklady, zejména důkazy, přitom správní orgány hodnotí dle své úvahy a přihlížejí ke všemu, co v řízení vyšlo najevo (§ 50 odst. 4 správního řádu). Své úvahy o hodnocení důkazů vtělí do odůvodnění správního rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu).
28. Jinak řečeno, správní orgány jsou povinny zjistit dostatečně jednoznačný, vzájemně provázaný a vnitřně nerozporný soubor informací o skutkovém stavu, které nahlíženy jednotlivě i jako celek nemohou vést k jinému závěru. Naopak existuje-li rozumná pochybnost, že deliktního jednání se dopustil někdo jiný než obviněný z přestupku, nelze jej v souladu se zásadou *in dubio pro reo* za přestupek postihnout (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, body 18 a 22, a usnesení NSS ze dne 13. 9. 2023, č. j. 1 As 49/2023-29, bod 14).
29. Z judikatury dále vyplývá, že míra věrohodnosti prováděných důkazů, konzistentnost výpovědí a další okolnosti plynoucí ze specifika každé projednávané věci dají ve svém souhrnu správnímu orgánu ucelený obraz o tom, jak se projednávaná věc udála. Pokud se v prováděných důkazech vyskytnou rozpory, je správní orgán povinen se v odůvodnění svého rozhodnutí přezkoumatelně vyjádřit, proč se přiklonil k jednomu z protichůdných tvrzení a s rozpory se vypořádat (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 7. 2006, č. j. 6 As 47/2005-84, a rozsudek NSS ze dne 20. 3. 2013, 9 As 139/2012-30).
30. Přestupková komise zjistila skutkový stav především na základě videozáznamu, který pořizoval napadený R. B., svědeckých výpovědí zasahujících hasičů a fotografií a lékařských zpráv zranění R. B. Na základě nich měla za prokázané, že žalobce R. B. opakovaně udeřil do zad a hlavy, čímž se vůči němu dopustil jiného hrubého jednání ve smyslu výše uvedeného ustanovení. Na straně osm prvostupňového rozhodnutí přestupková komise dále rozvedla, že k poškození hodinek R. B. došlo při jeho nekontrolovatelném pádu po útoku žalobce. Žalovaný tyto závěry potvrdil a uvedl, že žalobce udeřil R. B. nejméně jednou, což plyne nejen ze svědeckých výpovědí, ale rovněž z vyjádření samotného žalobce.
31. Žalobce v žalobě shodně jako ve správním řízení namítá, že se šikanóznímu jednání R. B. bránil tím, že se mu pokusil mobilní telefon vyrazit z ruky tenisovou raketou. Odražením ji však R. B. zlomil, načež žalobce odcházel zpět na svůj pozemek. Vtom jej ale někdo srazil k zemi a dal mu ránu do břicha. Tuto verzi podpořil i syn žalobce při výpovědi před OSPOD. Dle žalobce správní orgány důkazy v jeho prospěch pominuly a vycházely jen z nevěrohodných svědeckých výpovědí zasahujících hasičů a procesně nepoužitelných fotografií zranění R. B.
32. Soud po seznámení se se všemi shromážděnými podklady uvádí, že správním orgánům se dosud nepodařilo skutkový stav objasnit tak, aby v něm nebyly logické trhliny, které vyvolávají pochybnosti o jeho úplném a řádném zjištění.

33. Nejprve ale soud shrnuje, jaké skutečnosti oporu ve správním spisu mají. Není pochyb o tom, že se dne 24. 6. 2023 odpoledne žalobce obrátil na tísňovou linku s ohlášením, že se na pozemní komunikaci před jeho domem v ulici Nádražní v Ratajích nad Sázavou nacházejí olejové skvrny. To dokládají nejen zprávy o zásahu hasičského záchranného sboru na č. 1. 13 a 15 správního spisu, ale i výpověď žalobce při ústním jednání (zjevně tak není pravda, že by jediným účelem výjezdu byla snaha žalobce šikanovat). Na místo dorazila místní jednotka sboru dobrovolných hasičů. Z pořízeného videozáznamu plyne, že velitel jednotky hovořil se žalobcem ohledně jejich vyslání k zásahu operačním střediskem. Žalobce nesouhlasil, že by je „poslal“ on a odmítal s velitelem rozmlouvat, neboť je arogantní. Namísto toho chtěl pokračovat ve hře líného tenisu se svým synem, který jej slovy „počkej“ vyzýval ke zdrženlivosti. Posléze si žalobce všiml, že jej R. B. natáčí mobilním telefonem a se zvoláním: „A vy si to natáčíte?“, se proti němu rozběhl s napřáhnutou rukou, v níž držel plastovou tenisovou raketu. V tu chvíli je záběr odvrácen vlevo od žalobce a zakryt rukou natáčejícího. Na záznamu je však slyšet rána a slova (patrně) R. B.: „Ty vole. Chceš facku nebo co?“ Nato žalobce odpověděl: „Co si to natáčíš?“ a R. B. kontroval slovy: „Co si to dovoluješ vůbec?“ Poté je ještě slyšet mluva žalobce, ale již není zřejmé, co říkal. Tím pořízený videozáznam končí.
34. Shrnutý videozáznam jednoznačně svědčí o počátku celého incidentu a rovněž o tom, že to byl žalobce, kdo se proti R. B. rozběhl s tenisovou raketou. Nicméně již na něm není zachyceno, zda a kam měl žalobce R. B. raketou udeřit. Správní orgány proto své závěry ohledně dalšího průběhu skutkového děje založily na svědeckých výpovědích a fotografiích a lékařských zprávách o poranění R. B. Soud však přisvědčuje žalobci, že zde spolu důkazy vzájemně zcela nekorespondují.
35. Předně soud souhlasí, že na videozáznamu je slyšitelná jen jedna rána postřehnutelná vzápětí po odvrácení záběru od žalobce. Rovněž z něj není zřejmé, že by po zachyceném prvotním útoku R. B. nekontrolovatelně upadl na zem, jak rozváděla přestupková komise v prvostupňovém rozhodnutí. Záběr mobilního telefonu je sice odvrácen stranou a částečně zakryt, ale v případě nekontrolovatelného pádu by se jistě více třásl v důsledku pádu natáčejícího. R. B. vypověděl, že upadl na zem přední částí těla po úderech do zad a hlavy. V takovém případě by mu ale mobilní telefon z ruky nejspíše vypadl, případně by ze záznamu byl postřehnutelný alespoň prudký pohyb svědka. Tak ale v žádném případě záběry nepůsobí. Naopak se soudu jeví, že R. B. i po případné ráně mobilní telefon pevně svíral v ruce a zůstal stát na vlastních nohách.
36. R. B. dále při ústním jednání uváděl, že první rána směřovala na jeho záda, a „jak šel čelem k zemi“, tak jej měl žalobce znovu udeřit do temene hlavy. To ale nepotvrzuje jím pořízená videonahrávka, protože nedokládá, že by R. B. vůbec upadl. Další svědci, M. V. a J. Ž., přitom vypověděli, že údery následovaly rychle za sebou. Pokud tomu tak bylo, musely by být rozpoznatelné i na videonahrávce, neboť je na ní slyšet i slovní výměna mezi R. B. a žalobcem, která zjevně proběhla po tvrzeném útoku žalobce. Soud ale opět zdůrazňuje, že žádný pád ani více ran z ní nejsou bez dalšího zřetelné. Proto na straně soudu vznikají důvodné pochybnosti o tom, jakou podobu měl útok žalobce mít. Nelze totiž opomíjet, že výrok o vině za spáchaný přestupek hovoří o opakovaných úderech do zad a hlavy, které měl žalobce R. B. uštědřit. Mnohost úderů však podle soudu z nahrávky, kterou lze považovat za objektivní důkazní prostředek svědčící o reálnému průběhu celé události, není zřejmá.
37. Je pravdou, že ve správním spise jsou založeny fotografie, které zobrazují záda R. B. s červenými šrámy a temeno jeho hlavy, na níž přestupková komise identifikovala „bouli“.

Soud na rozdíl od žalobce nemá tyto fotografie za nepoužitelné, neboť na fotografii na CD předaném přestupkové komisi policií a založeném ve správním spisu na č. l. 5 je uvedeno datum i čas pořízení (24. 6. 2023 v 18:59), což koresponduje s časem šetření policií dle jí sepsaného úředního záznamu téhož dne (viz č. l. 3 správního spisu). Není proto důvod se domnívat, že by nezachycovaly R. B. krátce po potyčce s žalobcem.

38. Správními orgány hodnocené důkazy se však rozcházejí v tom, jak měl k těmto zraněním R. B. přijít. Podle výpovědi posledně jmenovaného jej žalobce udeřil nejprve do zad, v důsledku čehož padal k zemi, a pak do temene hlavy. Tato výpověď ale nekoresponduje s videonahrávkou a ostatními svědectvími, dle nichž rány následovaly v rychlém sledu.
39. Žalobce naproti tomu vysvětloval, že se ohnal jen jednou, aby srazil mobilní telefon. Naopak jeho samého měli hasiči srazit na zem a dát mu pěstí. Žalobcovu verzi potvrdil jeho syn, který byl celému incidentu přítomen při pohovoru na OSPOD. Přestupková komise žalobci a jeho synovi neuvěřila a považovala jejich výpovědi za nevěrohodné.
40. K tomu soud poznamenává, že přestupková komise syna žalobce v rámci přestupkového řízení vůbec nevyslechla (přestože se žalobce jeho výsledku domáhal např. podáním ze dne 23. 8. 2023). Pouze učinila podnět příslušnému OSPOD k „dalšímu opatření“, neboť se žalobce měl přestupku dopustit právě před jeho nezletilým synem. OSPOD se synem žalobce následně vedl pohovor, při němž se jej dotazoval na okolnosti soužití s žalobcem a nechal jej též popsat, jak se měl útok odehrát. Přestupková komise založila do správního spisu vypracovaný protokol, ale sama syna žalobce již nevyslechla a ani nezdůvodnila, proč důkaznímu návrhu nevyhověla. V důsledku toho ale nebylo možné synovi žalobce pokládat doplňující dotazy jak přestupkovou komisí, tak samotným žalobcem. Jednalo se přitom o potenciálně dalšího důležitého svědka, neboť byl po celou dobu zásahu hasičů před domem žalobce přítomen.
41. Soud si je vědom, že osobu mladší 15 let lze vyslýchat jako svědka pouze v nezbytných případech, a to zvláště šetrně a tak, aby nebylo třeba výslech znovu opakovat [§ 82 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“)]. Dle soudu však byly v tomto případě uváděné podmínky pro provedení výslechu žalobcova syna splněny. V neprospěch žalobce totiž svědčí svědectví zasahujících hasičů, která ale vykazují výše uvedené trhliny, a naopak v jeho prospěch výpověď syna před OSPOD, kterou ale přestupková komise nepovažovala za věrohodnou. Soud ve správních rozhodnutích nenalézá přesvědčivé zdůvodnění, proč by svědectví žalobcova syna nemohlo přispět k řádnému zjištění skutkového stavu, resp. proč jej přestupková komise měla za nevěrohodného. Pravdivost a věrohodnost svědecké výpovědi by měl správní orgán hodnotit až poté, co svědka skutečně vyslechl (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2018, č. j. 9 As 183/2017-41, bod 8, a judikaturu tam citovanou).
42. Správní orgány ani dostatečně neosvětlily, proč měly za rozhodné právě výpovědi ostatních svědků. Soud neopomíná, že přestupková komise hodnotila jejich výpovědi jako vzájemně souladné, které podporují i videonahrávka a fotografie poranění R. B. Nicméně správní orgány se jednak zcela vyhnuly posouzení výše identifikovaných rozporů v důkazech a jednak se ani slovem nevěnovaly věrohodnosti vyslechnutých svědků.
43. Žalobce v průběhu celého správního řízení argumentoval, že je obětí dlouhodobé šikany i ze strany R. B., případně ostatních dobrovolných hasičů. Soud nepopírá, že žalobce postrádá

jistou míru sebereflexe a staví se výlučně do role oběti, byť i z nyní posuzovaného jednání je zřejmé, že na špatných vztazích se spoluobčany nese svůj podíl viny. To ale nemění nic na faktu, že ze správního spisu vyplývají dlouhodobé konflikty, které negativně ovlivňují soužití žalobce s ostatními občany městysu, a to včetně místních hasičů (žalobce při ústním jednání např. uváděl, že jej v minulosti měli napadnout před hospodou a že R. B. na Facebooku veřejně podpořil příspěvek zaměřený proti němu). Nelze proto bez dalšího vyloučit, že zasahující hasiči mohli mít určitý zájem na výsledku přestupkového řízení s žalobcem. Nehledě na to, že napadeným byl jejich kolega, k němuž mohou pociťovat sounáležitost plynoucí z příslušnosti k hasičskému stavu. Správní orgány se přesto k těmto okolnostem nijak nevyjádřily. S žalovaným lze souhlasit, že nebyl povinen reagovat na všechny žalobcem uváděné skutečnosti, které neměly přímou souvislost s řešeným přestupkem. Správní orgány ale již nemohly pominout argumentaci, kterou žalobce zpochybňoval věrohodnost vyslechnutých svědků.

44. Žalobcem prezentovaná verze, kterou podpořil i jeho syn před OSPOD a dle níž se ohnal pouze jednou po mobilním telefonu, načež odcházel a byl zezadu sražen k zemi, přitom není na první pohled nerealná. V jeho prospěch hovoří fotografie ve správním spisu zachycující jeho povrchová poranění na koleni a rukách, které lze dobře vysvětlit žalobcovým pádem na tvrdý povrch. Přestupková komise zranění žalobce vysvětlila tím, že mu byla způsobena poté, co jej od sebe R. B. odstrčil po útoku žalobce. Soudu ale v tuto chvíli není na podkladě správními orgány zachyceného skutkového stavu jasné, kdy přesně měl R. B. žalobce od sebe odstrčit. Dle nich totiž R. B. v důsledku rány tenisovou raketou upadl, během čehož mu měl žalobce uštědřit další ránu do hlavy. Na straně osmé prvostupňového rozhodnutí přitom přestupková komise uvádí, že R. B. žalobce odstrčil při útoku. Po pádu již ale na něj žalobce útočit neměl. Soud rovněž připomíná, že na videozáznamu nelze žádný pád pozorovat.
45. Žalobce též vypovídal, že když byl sražen, na zem vedle něj spadl i ten, kdo jej napadl (pravděpodobně R. B.). Potvrdila-li by se žalobcova verze, je otázkou, v jaké fázi, jak a komu byla způsobena jaká zranění. O nevěrohodnosti tvrzení žalobce pak nemůže svědčit jen to, že R. B. netvrdil poranění ruky v důsledku odrazu tenisové rakety. To totiž nic nevypovídá o tom, zdali se tak stalo či nikoli. Soud nevylučuje, že žalobce mohl R. B. udeřit do zad, případně do hlavy, čemuž by odpovídala zranění svědka. Správní orgány však podle soudu bez výše zmíněných pochybností nevyjasnily, jak se útok odehrál a jak jej i vymezily ve výroku rozhodnutí o vině. Soud přesto konstatuje, že v nyní posuzované věci se neřeší případná přestupková odpovědnost jiné osoby než žalobce, tudíž žalobce se nemůže dovolávat obvinění z přestupku zasahujících hasičů.
46. Soud uzavírá, že správní orgány pochybily, pokud se nevěnovaly posouzení věrohodnosti důkazů svědčících v neprospěch žalobce, zejména svědeckých výpovědí, a naopak přesvědčivě nezdůvodnily, proč považují důkazy ve prospěch žalobce za nevěrohodné. Současně ve svých rozhodnutích neodstranily rozpory, které ze shromážděných podkladů nyní vyplývají. Napadené rozhodnutí proto nemohlo v rozsahu výroku o vině a trestu obstát. Soud jej proto v této části zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.
47. Pro úplnost soud dodává, že nezpochybňuje, že žalobce na R. B. s tenisovou raketou skutečně zaútočil, což dozajista narušuje občanské soužití. Správní orgány jsou ale povinny zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a doložit, že se přestupek udál tak, jak jej vymezují ve výroku svých rozhodnutí. V něm popsaly, že žalobce na R. B. zaútočil opakovanými údery tenisovou raketou do zad a hlavy. Sám žalovaný oproti tomu v odůvodnění napadeného rozhodnutí uzavřel, že žalobce R. B. udeřil nejméně jednou, tj.

na jisto hovořil jen o jedné ráně, na níž lze usuzovat jak z výpovědi žalobce, tak i porízené nahrávky. O tom, jak se skutkový děj odehrál po tomto prvotním útoku, přetrvávají pochybnosti, a to v důsledku neúplných a nedostatečně zdůvodněných zjištění správních orgánů.

48. Ostatní žalobní námitky soud důvodné neshledal.
49. Soud nemá napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, pokud se žalovaný výslovně nevyjádřil k tvrzením žalobce ohledně dlouhodobé šikany ze strany Úřadu městyse Rataje nad Sázavou.
50. Z ustálené judikatury se podává, že vada nepřezkoumatelnosti rozhodnutí je vyhrazena těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, pro které jej skutečně nelze věcně přezkoumat, a to mimo jiné pro nedostatek odůvodnění rozhodnutí – nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů (viz např. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, body 28 a 30). Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je třeba vykládat v jejím skutečném smyslu jako nemožnost rozhodnutí přezkoumat, tj. pro nemožnost zjistit jeho obsah či důvody, pro které bylo vydáno (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1586/2008 Sb. NSS). Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je pak dána zejména tehdy, nevypořádá-li se správní orgán se všemi námitkami účastníka, resp. opomene-li na námitku účastníka zcela reagovat (i implicitně; viz rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45).
51. Žalobce se v odvolání uchýlil toliko k obecným tvrzením ohledně zaujatého přístupu městyse Rataje nad Sázavou, případně jeho orgánů vůči jeho osobě. Tato svá tvrzení však konkrétně nedokládal a argumentaci konkrétněji směřoval spíše proti R. B., jehož jednání považoval za nezákonné a šikanózní. Z napadeného rozhodnutí je oproti tomu zřejmé, že se žalovaný zabýval jednotlivými podklady pro rozhodnutí a přezkoumával prvostupňové rozhodnutí z věcného hlediska. Byť soud v odůvodnění správních rozhodnutí shledal výše popsané vady, lze z napadeného rozhodnutí dovodit, že žalovaný neměl obecné odvolací námitky stran zaujatosti městysu Rataje nad Sázavou za důvodné. Dle soudu je implicitně vypořádal tím, že se věnoval přezkumu závěrů přestupkové komise a zkoumal, zdali mají oporu ve správním spise.
52. Nadto žalobce v odvolání argumentoval šikanózním přístupem městysu, nikoli výslovně přestupkové komise, která v jeho věci rozhodovala. V té souvislosti soud upozorňuje, že žalobce nebyl v přestupkovém řízení úspěšný s námitkou podjatosti předsedkyně přestupkové komise (viz usnesení starosty městyse Rataje nad Sázavou ze dne 13. 9. 2023, č. j. 1137/87/2023). Soud podotýká, že proti tomuto usnesení se žalobce ve správním řízení nijak nebránil a ani v žádném dalším podání nenamítal, že by o námitce podjatosti starosta městysu nemohl rozhodovat. Až v žalobě tvrdí, že starosta byl z rozhodování o námitce podjatosti vyloučen, protože v řízení jednal za poškozeného. Žalobce byl nicméně v tomto ohledu po celé správní řízení pasivní. Rovněž v žalobě netvrdí žádné konkrétní důvody, z nichž by podjatost starosty vyplývala. Starosta nebyl členem přestupkové komise, která ve věci žalobce rozhodovala (viz např. protokoly o ústních jednáních, z nichž je složení přestupkové komise patrné).
53. V obecnosti soud souhlasí, že není příliš žádoucí, aby starosta obce na jednu stranu vystupoval v řízení jako oprávněná úřední osoba rozhodující o námitce podjatosti a na straně druhé jménem obce jakožto účastníka řízení – poškozeného. K problematice střetu státní správy se samosprávou se vyjádřil rozšířený senát NSS tak, že „[r]ozhoduje-li orgán územního

samosprávného celku ve správním řízení ve věci, která se týká zájmu tohoto územního samosprávného celku, je důvodem pochyb o nepodjatosti úřední osoby dle § 14 odst. 1 správního řádu z roku 2004 její zaměstnanecký poměr k územnímu samosprávnému celku tehdy, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření, že v důsledku tohoto zaměstnaneckého poměru by mohl být její postoj k věci ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky“ (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 11. 2012, č. j. 1 As 89/2010-119, č. 2802/2013 Sb. NSS). V právě citovaném usnesení rozšířený senát dále doplnil, že „nebude zpravidla důvodem k pochybám o nepodjatosti úředníka územního samosprávného celku samotná skutečnost, že jím vydané stavební povolení se dotkne majetkových či jiných zájmů obce, v níž bude stavba uskutečněna (typicky tím, že stavba bude zbudována na pozemku obce či na pozemku s obecními pozemky sousedícím), půjde-li o běžné, obecně vzato nekontroverzní a v měřítkách daného územního celku ve své podstatě nevýznamné dotčení.“

54. Žalobce však netvrdí a ze spisu ani neplyne konkrétní indicie, že by starosta měl mít důležitý zájem na tom, aby přestupkové řízení vedla oprávněná úřední osoba, o jejíž (ne)podjatosti rozhodoval. V potaz lze vzít i fakt, že uplatněnou škodu městysem ve výši 7 000 Kč nelze v měřítkách daného územního celku ve své podstatě považovat za tak významnou, aby zavadala důvod k pochybám o nepodjatosti starosty.
55. Důvodná není ani námitka, že by o zaujatosti přestupkové komise svědčilo rozhodnutí o povinnosti nahradit poškozenému škodu dne 14. 8. 2023. Toho dne přestupková komise žalobce toliko vyzvala, aby dobrovolně nahradil škodu spácháním přestupku, tedy nijak o nároku na náhradu škody nerozhodovala. Přitom postupovala v souladu s § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, dle něhož správní orgán působí na obviněného, aby dobrovolně nahradil škodu způsobenou spácháním přestupku.
56. Soud s žalobcem nesouhlasí ani v tom, že by se řádně a včas omluvil z ústního jednání nařízeného na den 24. 8. 2023.
57. Podle § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky lze ústní jednání konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.
58. Podmínky náležité omluvy jsou podle judikatury NSS následující: 1) Obviněný se musí omluvit neodkladně, tedy ihned, jakmile mu to okolnosti dovolí. 2) V omluvě musí být uveden důvod, který obviněnému účast na jednání znemožňuje. 3) Důvod omluvy musí být doložen, obviněný tedy musí své tvrzení v rámci objektivních možností prokázat (viz rozsudek NSS ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 As 25/2013-23, bod 15, jenž se sice vztahuje k § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ale s ohledem na obdobně upravenou nutnost náležité omluvy, jeho závěry dopadají i na úpravu v zákoně o odpovědnosti za přestupky).
59. Žalobcova omluva z ústního jednání nesplňuje ani jeden z uvedených požadavků. Žalobce ji totiž odeslal až 23. 8. 2023 ve 23:13 hod, tj. v noci před nařízeným ústním jednáním, které se konalo další den od 9:00. Žalobce přitom byl propuštěn z nemocnice ve stabilním a mobilním stavu již 21. 8. 2023. Žalobci proto nic nebránilo, aby omluvu zaslal přestupkové komisi dříve. Současně žalobce v omluvě neuvedl ani konkrétní důvod; vágní odkaz na zdravotní indispozici není dostačující. A konečně žalobce svou omluvu při jejím podání ničím nedoložil. Lékařskou zprávu a rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti přestupkové komisi zaslal až na její výzvu dodatečně dne 25. 8. 2023.

60. Přestupková komise proto nepochybila, pokud ústní jednání nařízené na den 24. 8. 2023 neodročila a konala jej v nepřítomnosti žalobce. Nadto žalobce svá práva mohl uplatňovat při dalším ústním jednání, které se ve věci konalo a na němž byl žalobce již přítomen. Na něm byla žalobci dána možnost, aby kladl otázky i dříve vyslechnutým svědkům, kteří byli rovněž přítomni. Veškeré námitky o nutnosti původní jednání odročit jsou proto nedůvodné.
61. K části IV. žaloby, v níž žalobce popisuje okolnosti soužití s občany městyse Rataje nad Sázavou a osobní těžkosti, se soud nevyjadřuje, neboť převážně nemají přímou souvislost s projednávaným přestupkem. K okolnostem, kterými ale žalobce zpochybňuje věrohodnost a nezájatost vyslechnutých svědků, se budou muset vyjádřit správní orgány v dalším řízení. Nyní by soud nepřipustně předjímal jejich závěry.
62. Soud pouze k tvrzení, že žalobce byl v podstatě vyprovokován k fyzickému útoku natáčením videa R. B., uvádí, že ani tato skutečnost jej neopravňuje k násilí. Z judikatury NSS, která se týká obdobné situace sousedského konfliktu v reakci na pořizování záznamu jednou z dotčených osob, vyplývá, že reakce na tento druh sporů v podobě fyzických výpadů, jakkoli mohou být důsledkem rozrušení z předchozích událostí, nelze označit jinak než za úmyslné a přímo vedené útoky; v těchto případech je totiž útok pouze následkem vzteku z předchozího průběhu děje. Agresivní jednání, byť učiněné v afektu, ovšem není možné akceptovat (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 8. 2019, č. j. 2 As 284/2018-38, který v podobné situaci vyložil Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 10. 2. 2022, č. j. 22 A 9/2021-35).
63. Co se týče námitky k obsahu spisu v části V. žaloby, soud připomíná, že v případě procesních vad musí žalobce uvést, jak se negativně projevily na zákonnosti napadeného rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 As 322/2016-39, bod 24). To ale žalobce většinou nečiní a jen vyjmenovává víceméně formální vady. Například žalobce nerozvádí, jak se mělo zkreslení jeho výpovědi v úředním záznamu policie projevit na posouzení věci. Ze správních rozhodnutí neplyne, že by z něj správní orgány vycházely jako ze stěžejního podkladu. Zákonnost napadeného rozhodnutí rovněž nemohlo ovlivnit chybné označení místa události na grafické příloze ke zprávě o výjezdu na č. l. 14. Vymezení místa spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku žalobce nespornuje. K č. l. 15 žalobce nevysvětluje, v čem „cílené lži“ spatřuje. Jak již soud výše uvedl, žalobce se nemůže domáhat vedení přestupkového řízení s ostatními zainteresovanými osobami. Soud může toliko přezkoumat, zdali správní orgány bez důvodných pochybností zjistily, že se žalobce přestupku dopustil (k tomu viz výše). Na výsledek řízení dále nemohlo mít vliv nepřesné vyjadřování předsedkyně přestupkové komise při ústním jednání, neboť protokol na č. l. 99 a násl., který žalobce podepsal, uvedené nepřesnosti neobsahuje.
64. Soud se seznámil i s audionahrávkou zachycující průběh druhého ústního jednání konaného dne 26. 9. 2023. Soud ve stejné míře obecnosti, v jaké je formulováno tvrzení žalobce, konstatuje, že neprokazuje, že by o vině bylo již rozhodnuto. Žalobci byl dán dostatečný prostor k tomu, aby se k věci vlastními slovy vyjádřil a kladl poškozenému a svědkům doplňující dotazy. Bylo mu rovněž umožněno, aby se seznámil s celým obsahem správního spisu. Ústní jednání se koná v určitém procesním rámci a není vadou, pokud přestupková komise žalobci umožnila hovořit po nutných úvodních formalitách.

65. Žalobním bodem pak nemůže být obecný odkaz na odvolání podané ve správním řízení (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS).

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

66. Jelikož soud shledal některé žalobní body důvodnými, zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (ve vztahu k posouzení věrohodnosti vyslechnutých svědků) a pro nedostatečně zjištěný skutkový stav, resp. panující rozpory ve skutkových zjištěních, a to v rozsahu, jímž žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí ve výrocích I. A) a I. B), a ve výroku II., jímž žalovaný ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil, tj. v části týkající se náhrady nákladů správního řízení, neboť tento výrok je závislý na výroku o vině. V tomto rozsahu soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Prvostupňové rozhodnutí soud nezrušil, neboť shledané vady jsou odstranitelné v odvolacím řízení žalovaným. V dalším řízení jsou správní orgány vázány právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku (body 32 – 46 výše; § 78 odst. 5 s. ř. s.).
67. Soud neprováděl dokazování žalobcem navrženými důkazy. Sdělení žalovaného ze dne 28. 4. 2021 se netýká nyní řešené přestupkové věci, a proto nemůže prokázat okolnosti důležité pro meritorní posouzení. Soud nevyslychal ani žalobcem navržené svědky, neboť zasahující hasiči již byli vyslechnuti ve správním řízení a k odstranění rozporů mezi důkazy jsou v první řadě povolány správní orgány, jejichž závěry nemůže soud předjímat. Stejně tak by soud nahrazoval činnost správních orgánů, pokud by přistoupil k výsledku syna žalobce, kterého správní orgány dosud v přestupkovém řízení nevyslechly. Účastnický výsledek žalobce pak nebylo třeba provádět, neboť žalobce měl možnost se k celé věci v soudním řízení vyjádřit, jak také ve svých podáních učinil. Žalobce dále navrhl vyslechnout předsedkyni přestupkové komise k prokázání, že již v minulosti vydávala rozhodnutí poškozující jeho práva. Tento důkazní návrh však nemá přímou souvislost s nyní projednávanou věcí, a proto mu soud nevyhověl.
68. Žalobce měl se svojí žalobou úspěch, a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Soud tedy výrokiem pod bodem II přiznal žalobci náhradu nákladů řízení účelně vynaložených na uplatnění práv u soudu. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 1 500 Kč a nákladech souvisejících se zastoupením žalobce advokátem. Tyto náklady jsou tvořeny odměnou za zastupování za tři úkony právní služby (za převzetí věci, sepsání žaloby a podání repliky), u nichž sazba odměny činí dle advokátního tarifu 3 100 Kč za jeden úkon [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] a dále za jeden půl úkon právní služby ve výši 1 550 Kč [za podání ze dne 15. 11. 2024, neboť se svou povahou a obsahem blíží jednodušším úkonům v § 11 odst. 2 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu]. Náklady zastoupení dále tvoří náhrada hotových výdajů za čtyři úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu) a náhrada za DPH ve výši 2 530,50 Kč, neboť zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty (jak soud ověřil z evidence ARES). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto soudním řízení vznikly, činí 16 080,50 Kč (1 500 + 14 580,50). Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 16 080,50 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. listopadu 2024

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
soudkyně